

Mai mult decât un izvor: *un strop de suflet!* Izvorul Tamăduirii

parohiaizvorultamaduiribotosani@yahoo.com

izvorultamaduiribotosani.iasi.mmb.ro

facebook.com/Biserica Izvorul Tamăduirii

Botoșani, Parcul Tineretului 2A

13 AUGUST 2017

APARE GRATUIT DUMINICA

NR. 33 (705) † ANUL XIV

ADEVĂRATA CREDINȚĂ

- *Duminica a zecea, Vindecarea lunaticului* -

Omul de astăzi caută mult în exteriorul lui. Vrea să vadă în depărtare și uită să privească în interiorul său. Evită să se întâlnească cu el însuși. Cea mai grea întâlnire pe lumea aceasta este întâlnirea omului cu propria lui persoană, deoarece conștiința din noi este glasul lui Dumnezeu. Drept urmare, de multe ori, omul devine propriul lui dușman prin felul său de a fi, de a gândi, de a percepe lumea. Găsim soluții pentru alții, dar nu și pentru noi, deoarece nu vrem. Amânarea este un mare păcat! Lipsa de credință, lașitatea și conștiința lui Cain, care nu este altceva decât fuga dată de păcatul săvârșit. Omul fuge de Dumnezeu și de el însuși. Conștiința păcatului este conștiința căderii lui Adam din Rai, cel ce fugea de Dumnezeu. Sfinții Părinți ne învață că rugăciunea este împărăteasa și izvorul faptelor bune. Prin rugăciune, harul lui Dumnezeu se pogoară în inima omului, în mintea lui, iar primul semn, primul dar al sfințeniei este discernământul sau dreapta judecată. Mintea și sufletul sunt conduse de darul lui Dumnezeu, care ne învață ce să facem spre mântuire. Rugăciunea nu este altceva decât vorbirea cu Dumnezeu. Ce poate fi mai frumos decât să stai de vorbă cu Ziditorul creației? De aici și motivația pentru care creștinii iubitori de Dumnezeu au preferat să se roage mai mult. A-L iubi pe Dumnezeu este cel mai frumos sentiment! A face o faptă plăcută în fața Lui este unul dintre gesturile care înobilează sufletul. De aceea un bun creștin nu va face altceva decât să aibă o conștiință vie și permanentă care întreabă: „Oare Îi place lui Dumnezeu ceea ce fac eu acum?”. Gândul acesta contează foarte mult - să am conștiința trează, care să mă oprească la timp de la păcat, semn că darul lui Dumnezeu este spre mine. Se ajunge la conștiință mortificată sau oarbă și la inimă împietrită din cauza păcatelor și a indiferenței noastre. Un mare dar pe care ni l-a lăsat Dumnezeu nouă, oamenilor, spre deosebire de celelalte creaturi, este libertatea. Depinde de fiecare cum o folosește. Smerenia este o mare virtute a creștinismului. Când nu clădești faptele bune pe temelia smereniei, totul se năruie. Celui smerit Dumnezeu îi dă har, celui mândru îi stă împotrivă. Nimic nu smerește mai mult sufletul unui om îngâmfat decât necazul. Sunt lucruri în această lume pe care mintea și puterea omenească nu le pot înțelege și face, doar mila lui Dumnezeu le poate împlini. Dumnezeu dă mântuirea celor care o caută. Dumnezeu nu bagă pe nimeni cu forța în Rai, pentru că nu ar sta, nu s-ar regăsi. Atât Raiul, cât și iadul încep din lumea aceasta. Cine caută să facă voia lui Dumnezeu, va căuta să ducă o viață plăcută Lui. Adevărata credință se poartă în suflet, cu discreție, fără spectacol sau fără să fie folosită în scopuri meschine. Un om cu frică de Dumnezeu are o conștiință curată și, după puterea lui, își va căuta mântuirea.

DE CE VORBIM URĂȚ?

Ce-i face pe oameni să renunțe la poezia naturală a vorbirii, la frumusețea ei de fond și de formă, înlocuind-o cu un grai brutal, inexpresiv, neîngrijit sau adânc impregnat de demonul injuriei. Ce-i determină pe oameni să nu mai fie cuviincioși în cuvânt? Pentru că descindem toți din același Cuvânt al începuturilor, din același Logos care a primit pentru veșnicie umanitatea în El Însuși, îndumnezeind-o fără să o eclipseze, ba dimpotrivă, dându-i un nou contur ființial. Și atunci, de ce gândim și simțim rău? De ce vorbim urăț? Nu știm noi că în spatele fiecărui cuvânt stă o stare sufletească, un reflex al spiritului, de ce refuzăm să conștientizăm aceasta? Cine nu a simțit, bunăoară, distanța dintre frumusețea afectivă a limbajului folosit de părinții și bunicii noștri în poveștile copilăriei, cel al dascălilor de odinioară și al autorilor sfinți citiți în liniștea ceasurilor de zidire sufletească și limbajul șchiop și bolnav al multor semeni ai noștri propagat în public fără nici o jenă. Printre cauzele fenomenului ar putea fi și un amestec nefast de sărăcie culturală, de sărăcie mentală, de moralitate precară și răutate a cugetului. Gândim și simțim rău, nu mai știm să conturăm caracteristica definitorie ca fiindte cuvântătoare. Percepem lumea și realitățile ei în funcție de limba pe care o întrebuițăm, de bogăția sau sărăcia nuanțelor sale semantice. Vorbirea actuală suferă de o cădere pe trei planuri care, din nefericire, nu rămân disjuncte. Primul plan este cel referențial, acolo unde se găsesc tot mai greu paradigmele culturii creștin-umaniste, vectorii axiologici ai căutării adevărului, demnității, înțelepciunii, iubirii autentice de Dumnezeu și de om. Sunt preferate în schimb temele mărunte, conjuncturale, menite să coboare până la cel mai de jos nivel registrul antropologic clădit în clasicitate și desăvârșit spiritual prin chipul evanghelic al creștinismului. Al doilea plan este cel gramatical care agonizează adesea din cauza multor erori, al ignoranței și grotescului stilistic. Cel de-al treilea plan, acela la care se manifestă maladia limbii, îl reprezintă atitudinea vorbitorilor, agresivitatea primitivă în ton, dominația vocală, vocea stridentă, mutilarea dialogului și multe altele. În concluzie, nu ne trebuie un efort prea mare pentru a înțelege, pentru a intui că vindecarea modului nostru de a gândi și a vorbi rezidă din educație și bun simț. Acestea cheamă însă, dincolo de reguli și metode, la o însănătoșire lăuntrică a persoanei, ceea ce nu se poate realiza decât sub tainica veghe a Cuvântului divin. Dacă vrem să trăim în pace și prietenie, în armonie și bunăvoință între noi și vecinii noștri, chiar, trebuie să cultivăm la tineri, dar și la noi înșine, trăsături pozitive, calitativ superioare ale omului. În acest scop să ne propunem să vorbim frumos. Să creăm în familie, la locul de muncă, în societate, o atmosferă plăcută, optimistă, un mic rai pe pământ, care ne va ajuta să conviețuim mai fericiți. Așadar, fiți cu grijă, oameni buni, față de cuvântul rostit, să fie frumos!

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE CREDINȚA ORTODOXĂ

Întrebare: Ce trebuie să facem când ne rugăm lui Dumnezeu ?

Răspuns: În primul rând să-L preaslăvim pentru faptele Sale minunate. În al doilea rând să-L mulțumim pentru binefacerile Lui. În al treilea rând să-L rugăm pentru nevoile noastre. Acestea sunt cele trei forme de bază ale rugăciunii: slăvirea, mulțumirea și cererea.

Întrebare: Biserica este infailibilă?

Răspuns: Deoarece alcătuiește trupul divino-uman al lui Hristos și continuă lucrarea Lui izbăvitoare, Biserica Ortodoxă este una, sfântă, sobornicească și apostolească. Ea este nu numai purtătoarea harului Lui și Chivotul sigur al mântuirii, dascălul infailibil al adevărului, girul și autoritatea acesteia izvorând din Capul ei, Hristos, Care L-a trimis pe Duhul Său, Mângâietorul, ca s-o îndrume întotdeauna „la tot adevărul” (Ioan 16,13). De aceea, Sfântul Apostol Pavel numește Biserica, „stâlpul și temeliea adevărului” (1 Timotei 3, 15). Și Sfântul Irineu scrie: „Nu trebuie să cauți adevărul la alții, ci să-l înveți din Biserică, în care ca într-o visterie largă Apostolii au așezat toate cele adevărate”.

Întrebare: Cum trebuie să mă mărturisesc?

Răspuns: Întâi de toate trebuie să te apropii de Sfânta Spovedanie cu căință adevărată și adâncă zdrobire de inimă pentru păcatele pe care le-ai săvârșit, nu doar cu faptele și cu cuvintele, ci chiar și cu gândul. După aceea să descoperi păcatele acestea înaintea duhovnicului, fără să ascunzi sau să îndreptățești nimic. Vorbește în felul tău personal, simplu și nepătimaș, limpede și pe înțeles, fără jumătăți de măsură și cuvinte lipsite de sens. Să nu aștepti de la preot să te întrebe dacă ai făcut un păcat sau altul. Din proprie voință, să mărturisești toate câte ți le arată conștiința ta, având drept criteriu legea lui Dumnezeu.

Întrebare: Cum să biruiesc frica și rușinea la spovedanie?

Răspuns: La spovedanie nu trebuie să ne temem, nici să ne rușinăm. Frica și rușinea sunt sentimente iraționale, care vin fie de la diavolul, fie din egoismul nostru. Duhovnicul care săvârșește Taina, nici cu gândul nu trebuie să te judece pentru păcatele tale. Este cu puțință ca un păcătos să-l judece pe alt păcătos? Pentru că și duhovnicul este om păcătos, care se teme ca toți oamenii de Judecata lui Dumnezeu și se mărturisește de păcatele sale. Oricât de grele păcate ai fi săvârșit, preotul, ascultându-le, nu se impresionează și, cu mult mai mult, nu se indignază. Nu ești primul care-și simte păcătoșenia lui! Mulți înaintea ta au simțit-o și s-au spovedit. Astfel preotul a auzit de nenumărate ori aceleași lucruri. Chiar dacă unul sau mai multe păcate de-ale tale sunt rușinoase, nu este bine să le ascunzi înaintea unui singur om și să primești iertarea, scăpând de osânda veșnică, decât să le mărturisești fără de voie, la înfricoșătoarea Judecată a lui Hristos, în ziua Judecății înaintea întregii lumi, înaintea îngerilor, care vor plânge pentru tine, înaintea demonilor care te vor batjocori, mai ales ajungând - și acesta este lucrul cel mai rău - la chinul nesfârșit. Ceea ce descoperi aici la Spovedanie nu vei descoperi acolo la Judecată! Ceea ce ți se iartă aici pe pământ va fi iertat și acolo în cer. Și vai de noi, că ceea ce rămâne neiertat pe pământ, va fi neiertat și în cer! (Matei 18, 18). (v. a.)

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Luni	14 ⁰⁰	Spovedanie
14 august	18 ⁰⁰	Vecernie cu litie la Biserica „Uspenia”
Marti	7 ⁰⁰	Utrenia și Sfânta Liturghie
15 august	11 ⁰⁰	Pomenirea morților
Miercuri	17 ⁰⁰	Paraclisul Sf. Icoane Portărița
16 august		
Vineri	17 ⁰⁰	Sf. Maslu cu 7 preoți
18 august		
Sâmbătă	7 ⁰⁰	Sf. Liturghie, pomenirea morților
19 august	15 ⁰⁰	Cateheză pentru copii
	18 ⁰⁰	Vecernie
	7 ⁰⁰	Utrenia și Sfânta Liturghie
Duminică	11 ⁰⁰	Program de bibliotecă
20 august	18 ⁰⁰	Vecernie

Povestea unui leu lacom

Un leu mergea prin junglă și a văzut un iepure care dormea sub un copac. Leul era fericit că va avea parte de un ospăț pentru care nici nu a trebuit să facă un efort foarte mare. Când era pe punctul să înșface iepurele care dormea dus, leul a văzut trecând prin apropiere un cerb foarte frumos. Imediat s-a gândit că ar putea avea parte de un ospăț mai mare. Așa că a urmărit cerbul, dar i-a pierdut rapid urma. Într-un final a renunțat și s-a resemnat că frumosul cerb nu mai e de găsit, așa că s-a întors la locul în care dormea iepurele. Dar iepurele nu mai era acolo. Pentru că începuse deja să se întunece, era tot mai greu pentru leu să își găsească altă pradă așa că a rămas flămând. „Am primit ce am meritat. Dacă mă mulțumeam cu iepurele, acum nu aș fi fost mort de foame”, a zis leul.

Găinile din vecini

Mișu și Dani sunt vecini. Mișu era din ce în ce mai nervos pentru că găinile vecinului său intrau în fiecare zi în grădina lui și distrugeau tot ce le ieșea în cale. Pentru că nu a mai suportat acest lucru, Mișu a pus la cale un plan isteț. Știind că vecinul său Dani este plecat la muncă, Mișu a răspândit prin grădină câteva ouă. Când Dani s-a întors acasă a văzut că vecinul său aduna din grădină ouă, așa că i-a spus: „Mișu, tu nu crești găini. Atunci cum se face că ai adunat acum un coș plin de ouă?”. Atunci Mișu i-a răspuns, făcând pe inocentul: „Nici nu știu ce să spun vecine, niște găini au intrat la mine în curte și au făcut o mulțime de ouă. Sunt norocos să am în fiecare zi ouă proaspete și nici nu dau bani pe ele”. Dani a rămas pe gânduri. Nu a mai zis nimic, s-a întors la el acasă. Iar din acea zi nici o găină nu a mai trecut în grădina vecinului său.

Vulpea și cocoșul

O vulpe vicleană încerca să convingă un cocoș țanțoș să se dea jos de pe gard. „Dragul meu, hai vino jos ca să avem o discuție ca între prieteni!”, a spus vulpea. „Nici nu mă gândesc, sunt sigur că vrei să mă mănânci”, spune cocoșul. „Oh, nu. Nu voi face așa ceva. Nu ai auzit? Toți din lumea animalelor am hotărât să trăim în pace și să fim prieteni”, a spus șireata vulpe. „Chiar așa?”, a spus cocoșul cu aceeași viclenie ca și a vulpii. Întorcându-și gâtul, cocoșul părea că se uită la ceva în depărtare. „La ce te uiți?”, întrebă vulpea curioasă. „A...e doar o haită de câini infomețați care se îndreaptă încoace”. Când a auzit una ca asta, vulpea a început să tremure și a rupt-o la fugă. „Vino înapoi”, strigă cocoșul. „De ce fugi? Am crezut că ai spus că toate animalele au hotărât să trăiască în pace”. „Poate câinii ăștia flămânzi nu au auzit acest lucru”, a spus vulpea și s-a făcut nevăzută.

PAROH: Preot Ioan Alupoaii † Telefon: 0745 497143 † Contul parohiei - BANCPOST: RO32 BPOS 0700 6196 114 RON 01

La redactarea acestei foi religioase, se folosesc informații preluate din mijloacele de informare în masă ortodoxe: site-uri, publicații, reviste, ziare, cărți, știri.

